

ας και ἀνδράποδα, ἐξ οὗ προήλθε και ἡ διὰ βοῶν ἀ-
ρίθμησις τῶν πραγμάτων, ἐννεαβοῶν λεγομένων
και δεκαβοῶν και ἑκατομβοῶν κτλ. Οὕτως
ὁ Γλαῦκος ἀντήλωξε πρὸς τὸν Διομήδην ὄπλα.

χρῦσεχαλκείων, ἐκτόμοι' ἐννεαβοῶν [ιλ. Ζ. 235].
Ομοίως τῆς ἑκατονταθυσάνου τοῦ Διὸς αἰγίδος ἑκα-
στος θύσανος, ἦτοι κροσσὸς ἦτον ἑκατ' ἄμβουσι. [ιλ. β' 449]
Οὕτω και Δυκάων ὁ τοῦ Πριάμου ἐνεθύμιζε τὸν Ἀγχι-
λέα, ὅπου ἐπωλήθη εἰς Ἀἴημον ἢ γαθῆν [ιλ φ' 72]
ἑκατόμβουιν δέ τοι ἤλφον.

ΔΙΔΥΜΙΑΙ ἌΝΔΡῶΝ ΤΙΝῶΝ ΜΕΓΆΛῶΝ.

• Οἱ εὐφύεστεροι και ἐξουώτεροι ἄνδρες πολλαίσι
ὄχι μόνον ἀμαζῶσι τοὺς κοινοτέρους ἀνθρώπους, ἀλλ'
ἐπίτε και τοὺς ὑπερτερεῖσι κατὰ τινος ἀδυναμίας και
δυσαιδαμονίας, χωρὶς νὰ δύναται τις νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἴ-
τια τούτων.

Περίεργά τινα παραδείγματα ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς.
Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐφοβεῖτο καθ' ὑπερβολὴν τὰς θρον-
τάς, και ἐνόμιζεν ὅτι διαφεύγει τοὺς κεραυνοὺς εἰάν περι-
δεε τὴν κεφαλὴν του δάφνας

Ὁ μεγαλόνοος Ὀββῆς ἐμαίνετο, ὡσάκις τὴν νύκτα ἔ-
μενε χωρὶς φωτὸς και δὲν ἐφοβεῖτο μὲν τὸν Θεόν, ἐφο-
βεῖτο ὅμως καθ' ὑπερβολὴν τὸν διάβολον.

Ὁ Μιθριδάτης ἐπίστευε τὰ ὄνειρα, και μεγάλως ἐ-
λπείτο, ὅταν προεμήνουσιν κακά.

Ὁ Αὐγουστος ἐφοβεῖτο τὰς ἐδομάδας τῶν ἐνιαυ-
κῶν Ἀνοχῶρων δὲ ἀπὸ τινος τόπου εἶχε τὴν δεισιδα-
μονίαν νὰ προβάλλῃ πάντοτε τὸν δεξιὸν πόδα.

Ὁ Βασίλευς τῆς Πολωνίας Λαδισλάς κατεθουρεῖτο
ὡσάκις ἔβλεπε μῆλον.

Ὁ Ἐραστος ἐκυριεύετο ὑπὸ πυρρετοῦ, ἅμα ὡσφραί-
νετο ἰχθυὸν θαλάσσιον.

Ὁ Σκαλιγερός δὲν εἶδνατο νὰ ἴδῃ τὸ κάρδαμον
χωρὶς ν' ἀνατριγιάσῃ.

Ὁ Τάσσοσ πολλαίσι ἐνόμιζεν, ὅτι ἔβλεπεν εἰς τὰ πλά-
γιά του τὸν Διάβολον.

Ὁ Δουξ Δ' ἐπερὸν ἐλιποθύμει, ὡσάκις ἔβλεπε λα-
γῶν.

ΠΡὸς τοὺς φίλους Ἡλιουπόλιτας.

Ὅταν ἡ φήμη διεβίβασε και πρὸς ἡμᾶς τὸν διο-
ρισμὸν τοῦ πρώην μὲν Ἀγίου Ἐλαίσις, νῦν δὲ Ἀγί-
ου Ἡλιουπόλεως Κ. Διονυσίου εἰς τὴν Ἰμετέραν Ε-
παρχίαν, ἐμακαρίσαμεν ὑμᾶς, διότι, ἂν και ἀπολέσα-
τε ἐκ τοῦ μέσου ὑμῶν τὸν Πανιερώτατον Ἅγιον Ἀν-
θιμον πρώην Ἡλιουπόλεως, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπον Σμύρ-
νης ἄνδρα ἀληθῶς ἅγιον, συνετόν, και τῶν καλῶν ζηλω-
τὴν, ἀπελαύσατε ὅμως ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον Ποιμενάρχην
ὄχι ὀλιγώτερον συνετόν, φιλόμουσον, και ἐνάρστον. χαί-
ρετε λοιπὸν. ἀγαθοὶ Ἡλιουπόλιται, διότι ἐλάβετε παρὰ

Θεοῦ τοιοῦτον Ἀρχιερέα, οἷος ἐπρεπεν ὑμῖν, ὅσιον, ἄκα-
κον, και πραγματικῶς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τιθέμενον ὑπὲρ
τῶν λογικῶν του προβάτων. Φιλοτιμηθήτε νὰ βελτιώσε-
τε και νὰ αὐξήσετε τὰ κοινωφελῆ Δημόσια καταστήμα-
τάσας διὰ τοῦ ὄντως κοινωφελοῦς Ἀρχιερέως ἡμῶν. Συ-
στήσατε Σχολεῖα Ἑλληνικά τε και Ἀλληλοδιδασκτικὰ ὅ-
που δὲν ὑπάρχουσι, και φροντίσατε τὸ εφ' ἡμῖν νὰ ἐ-
παναλάβῃ και ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἡ ἐκκλησία τοῦ
Χριστοῦ κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὅπου κατὰ πρῶτον ἐ-
κρηύθη ἡ Ὀρθοδοξία και τὸ Εὐαγγέλιον.

ἔρρωσθε.

Ὁ Φίλος σας Κ. Ἰσ.

Ὁ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ και Οἱ Ἀβδηρίται.

Νέος ὢν ὁ Δημόκριτος ἀπεδήμησεν εἰς τὰς Ἀθήνας
και εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἀπέκτησε διαφοροὺς Ἐ-
πιστημονικὰς γνώσεσ. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του
Ἄβδηρα πόλιν τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τοῦ Νέστου ποτα-
μοῦ, κατεγίνετο εἰς τὴν θεωρίαν και μελέτην τῆς φύ-
σεως, ἀποφεύγων τὴν συναναστροφὴν τῶν συμπολιτῶν
του, και διηνεκῶς γελῶν διὰ τὴν μωρίαν και ματαιότη-
τα τῶν ἀνθρώπων, ἐξ οὗ και Γελασίνοσ ἐπωνομάσθη.

Οἱ συμπατριῶταί του ὀνομαστοὶ διὰ τὴν παχυλὴν
ἀμαθειαν και ἀπειρακαλίαν των, ἐξέλαβον τὸν Δημόκρι-
τον ὡσ πάσχοντα τὸ λεγόμενον Ἀ' ἐδηρικὴν Πάθος [α]
Διὸ ἀπεφάσισεν νὰ πέμψωσι πρὸς τὸν Ἰπποκράτην πρέσ-
σθεις και ἐπιστολάσ, δι' ὧν πληρίφορουντες τον περι-
τῆς μανίας τοῦ συμπλίτου των τὸν προσεκάλουν διὰ
θερρῶν δεήσεων νὰ ἔλθῃ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ. "Τὰ
πολλὰ γράμματα, ἔλεγον, τὸν κατέστησαν μανιωδῆ!
Πόσον εὐτυχὴς ἦθελεν εἶσθαι, εἰάν ἦτον ἀμαθῆσ! Πόσον
δὲ και ἡρεῖσ ἠθέλαμεν τὸν ἀγαπᾶν τότε! εἶναι, λέγει.
ἄπειροι κόσμοι, εἴτινες ἴσως γέμωσι Δημοκριτῶν,
και ἂν δὲν εὐχαριστῆται ἀπὸ τοῦτο τὸ ὄνειρον,
πλησιαζει ἐκεῖ τὰ άτομα. [β] Ἀ' παριθμεῖ τοὺς οὐ-
ρανουσ, χωρὶς νὰ σαλεύῃ ἀπ' ἐδῶ, και γνωρίζει
τὸν Κόσμον, χωρὶς νὰ γνωρίζεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἔ-
να καιρὸν ἐσυμβίβασε τὰς φελονεικίας μας εὐρισκό-
μενοσ μετοξῦ ἡμῶν, τώρα κεκλεισμένος λαλεῖ μὲ-
τὸν ἑαυτὸν του. Ἐλθέ λοιπὸν, θεε ἀνθρωπε, νὰ τὸν σώ-
σῃ, διότι ἡ μανία του ἐφθασε τὸν ἀνώτατον βαθμόν."
Ὁ Ἰπποκράτης καιτὶ ὀλίγην πίστιν δούσ εἰς αὐτοὺσ, ἀνε-
χώρησεν ὁμως, και, παραδοχοσ τῶ ὄντισύμπτωσι! ἐφθασ-
σεν εἰς τὰ Ἄβδηρα, καθ' ἦν στιγμὴν ἐκεῖνοσ, τὸν ὅποῖον
κατηγόρουσ ὡσ ἄφρονα, καθήμενοσ ὑπὸ τὴν πυκνὴν σκι-
ᾶν δάσους τινος πλησίον ἐνοσ βύακοσ ἦτο τοσοῦτον βυθι-

(α) ἀσθενεῖα τις ἐμοῖα περιδικῆ τινι μαζῆ ἰδίως ἐπικρατούση παρὰ
τοῖσ Ἀβδηρίταισ.

(β) Ὁ Δημόκριτοσ ὑπῆρξε μάλιστα περίφρονοσ μεταξῦ τῶν ἄλλων φιλο-
σόφων τῆσ Ἀρχαϊότητοσ, διότι ἐφευρε τὸ σύστημα τῶν Ἀτόμων, δι' οὗ
ἐδ' ἔρχεν ὡσ πρώτην και ἀρχικὴν αἰτίαν τῆσ τοῦ Παντοσ φύσεωσ δινηκεῖ
τινα κίνησιν μικροτάτων και ἀδιαίρετων ἀτόμων, τὰ ὅποια κινούμενα εἰς
τὸ ἄπειρον διάστημα τοῦ Παντοσ, ποτὲ μὲν συνέρχονται πρὸσ ἄλληλα,
ποτὲ δὲ διαχωρίζονται. Αἰλ. Ποικ. Ἱστορ.